

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ, *ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν καὶ θεομήτορος, τῆς Ζωηφόρου Πηγῆς, ἔτι δὲ καὶ μνεῖαν ποιοῦμεθα τῶν ἐν τούτῳ τελεσθέντων ὑπερφυῶν θαυμάτων παρὰ τῆς Θεομήτορος. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ προεξάρχων*: Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **(*Χ. ἀμήν*)** *Ἦχος πλ. α΄*, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Λέγεται δὲ τοῦτο τρὶς ὑπὸ τοῦ προεξάρχοντος Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως ἄνευ στίχων. Εἴθ' οὕτω λέγει τοὺς ἐπομένους στίχους ὁ προεξάρχων, καθ' ἕκαστον δὲ στίχον ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ αὐτὸ Τροπάριον.

Στίχ. α΄ Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. **ὁ α΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

***Στίχ. β΄**, Ὡς* ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. **ὁ β΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ΄ Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. **ὁ α΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. δ΄, Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ. **ὁ β΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

ὁ α΄ χορὸς, Δόξα Πατρὶ ...Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

ὁ β΄ χορὸς. Καὶ νῦν...Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Εἶτα ὁ προεξάρχων, γεγωνυτέρᾳ φωνῇ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

ὁ β΄ χορὸς...καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις, *Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...*

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὡδὴ α΄, ὁ α΄ χορὸς, Ἦχος α΄ εἰρμὸς

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

ὁ β΄χορὸς, Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί,...

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαζίως εὐφραινέσθωσαν, γῇ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἐορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος, Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Εἶτα τῆς Θεοτόκου, εἰρμὸς ὁ αὐτὸς, ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν πηγάσαις μοι Παρθένε, Θεοτόκε Πηγῇ, χάριν διδοῦσα λόγου, ὡς ἀνυμνήσω σου πηγὴν, τὴν βλυστάνουσαν ζωὴν, καὶ χάριν πιστοῖς, σὺ γὰρ ἐνυπόστατον Λόγον ἐπήγασας.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱατρεῖον ὑπὲρ φύσιν, ὁ ναός σου σεμνή, δείκνυται πᾶσι Κόρῃ, ἐκ γὰρ θανάτου προφανοὺς τοὺς προστρέχοντας πιστοὺς, σαφῶς ἀνιστᾷ, καὶ πᾶσι τὴν ἄφθονον, ἀναβλύζει γλυκύτητα.

ὁ α΄ χορὸς, Δόξα Πατρὶ...Καταρρέεις οὐρανόθεν ἀκενώτως ἡμῖν, χάριτας ὄντως μόνη, τὸν γὰρ τυφλῶττοντα ποιεῖς, ἀναβλέπειν πρὸς τὸ φῶς, βορβόρῳ καινῷ, φωνήσασα ἄνωθεν, ὑπὲρ ἔννοιαν τῷ Λέοντι.

ὁ β΄ χορὸς, Καὶ νῦν...Ἡ κοινὴ φιλοτιμία, τοῦ βροτείου σεμνή, Χαῖρε Μαρία, Χαῖρε, ὁ γὰρ τῶν ὅλων ποιητής, ἐπὶ σοὶ ὥσπερ σταγών, κατέβη σαφῶς, Πηγὴν σε ἀθάνατον, ἀναδείξας Θεόδυμφε.

ὁ α΄ χορὸς, Καταβασία

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ᾄδοντας.

ὁ β΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. **ὁ α΄χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη... **ὁ β΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη...

ὁ α΄ χορὸςἈναστὰς ὁ Ἰησοὺς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις, *Ὅτι σὸν τὸ κράτος...*

ὡδὴ γ΄, ὁ α΄ χορὸς, ὁ εἰρμὸς

Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

ὁ β΄ χορὸς, Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν,...

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυροῦμην σοι χθὲς αὐτός με συνδόξασον Σωτῆρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. ***Φωτεινὸν*** σε ἅγιον ναόν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων Κόρῃ ἐπίσταμαι, καὶ ἀφθαρσίας πηγὴν, τὸ ὕδωρ προρρέουσαν Χριστόν, ἐξ οὗ ποτιζόμεθα.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

᾽Οσπν χάριν Δέσποινα Πηγῇ, Αὐτοκράτορι δίδως οὖρων τὴν πρόοδον ἐπεχομένην δεινῶς, τοῦ λίθου ὑπόστασιν φρικτὴν, τῷ ὕδατι λύσασαν.

ὁ α΄ χορὸς, Δόξα Πατρὶ...Ῥεεὶ χάρις ἄφθονος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε Παρθένε χύδην πηγάζουσα κωλοὶ σκιρτῶσιν ἐν σοί, λεπρῶν καθαρίζεται πληθὺς, καὶ δαίμονες πνίγονται.

ὁ β΄ χορὸς, Καὶ νῦν...

᾽Ολοισ νέμεις ἱασιν πιστοῖς, βασιλεῦσι, δημόταις, καὶ πένησιν, ἄρχουσι, πτωχοῖς, πλουσίοις κοινῶς, τὸ ὕδωρ προχέουσα πηγῇ, ἀποϊκίλον φάρμακον.

ὁ α΄ χορὸς, Καταβασία, Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεοῦμεθα.

ὁ β΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. **ὁ α΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη... **ὁ β΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη... **ὁ α΄ χορὸς**, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοὺς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς

προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. ***Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις,*** *Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...*

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ΄, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἁίδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος, χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

᾽Ο Οἶκος, Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων, ᾧ φίλαι, δεῦτε τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν τὸν παραπεσόντα Ἀδὰμ κείμενον ἐν τῷ μνήματι, ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν τὰ μύρα ὡς δῶρα τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι ἐνειλημένῳ, καὶ κλαύσωμεν, καὶ κράζωμεν, Ὡ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Εἶτα, Κάθισμα τῆς Θεοτόκου, ὁ β΄ χορὸς, Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον, Τὴν ἀέναον κρῆνην καὶ ζωηράν, τὴν πηγάζουσαν ρεῖθρα θείαν Πηγὴν, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τὴν χάριν αἰτούμενοί' καθ' ἐκάστην βρῦει, καὶ γὰρ τὰ ἱάματα, ὡς ποταμὸν τὰ ρεῦματα, δεικνῦσα ἐλάχιστα. ᾽Οθεν κατὰ χρέος, προσιόντες ἐν πόθῳ, πιστῶς ἀρυσώμεθα, ἐκ Πηγῆς ἀνεξάντλητον, ῥῶσιν ὄντως ἀθάνατον, δροσίζουσαν σαφῶς τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας, καὶ χεῖλεσιν ἐκβοήσωμεν´... **ὁ α΄ χορὸς...**Σὺ εἶ τῶν πιστῶν τὸ παραμύθιον.

ὡδὴ δ΄, ὁ β΄ χορὸς, ὁ εἰρμὸς, Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτῳ μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

᾽Αρσεν μέν, ὡς διανοίξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς βρωτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται, ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε. ***Ὡς ἐνιαύσιος*** ἀμνός, ὁ εὐλογοῦμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρθήριον, καὶ αὐθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραίος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε. ***Ὁ Θεοπάτωρ*** μὲν Δαυῖδ, πρὸ τῆς σκιώδους κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἐκβασιν, ὀρώντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. ***Ὑπὲρ*** τὴν ψάμμον ἀληθῶς, καὶ τὰς σταγόνας ὑετῶν, πέφυκε Παρθένε τὰ πληθῆ τῆς Πηγῆς τῶν ἔργων σου, ἀκαταπαύστως ρέοντα, ἅπασαν ἐπὶ χθόνα πλουσίως πάντα νοσοῦντα δεινῶς, τάχος ἰώμενα.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. ***Κατασχεθέντα*** γυναικός, ὑπὸ καρκίνου τὸν μαζόν, ὕδωρ ἐπικεῖται Παρθένε, τῆς Πηγῆς σου Δέσποινα, καὶ παραυτίκα πέπαυται, πάθη θανατηφόρα τῷ ρεῖθρῳ, καὶ ὁ καρκίνος ὀρθὰ βαίνειιν ἐγνώρισεν.

ὁ β΄ χορὸς, Δόξα Πατρὶ...Ἀκατανόητον ἐν σοί, καὶ ὑπὲρ φύσιν τὸ πραχθέν, ἐνεστι σαφῶς Θεοτόκε, τὸ γὰρ ὕδωρ γίνεται, τὸ τῆς Πηγῆς σου ἱαμα, νόσων θανατηφόρων ἐναντίον, ὅπερ ἡ φύσις, σαφῶς οἶδεν οὐδέποτε.

ὁ α΄ χορὸς, Καὶ νῦν...

Ἄει θανατοῖ με ὁ ἐχθρός, ταῖς ἐνηδόνοις προσβολαῖς, Δέσποινα Πηγῇ Θεοτόκε μὴ παρίδης, πρόφθασον, ἡ ταخينὴ βοήθεια, τούτου δὲ τῶν παγίδων με λύτρου, ἵνα ὕμνῳ σε ἀεὶ τὴν πολυῦμνητον.

Καταβασία, ὁ β΄χορὸς, Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτῳ μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

ὁ α΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. **ὁ β΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη... **ὁ α΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη...

ὁ β΄ χορὸς, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοὺς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις, *Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...*

ὡδὴ ε΄, ὁ α΄ χορὸς, ὁ εἰρμὸς, Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ὁ β΄ χορὸς, Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος...

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Αναστάσει σου, Κύριε. ***Τὴν ἄμετρὸν*** σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἁίδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε. ***Προσέλθωμεν*** λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. ***Δαλούμενα*** Κόρῃ Παρθένε, τὰ τῆς Πηγῆς σου τῷ ὄντι τεράστια, καταπλήττει τῶν βροτῶν διάνοιαν, ὑπὲρ γὰρ φύσιν πέφυκε, πάντας πιστοὺς ἀγιάζοντα.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰστορήσε πόκος τὸ Μάννα, καὶ Σιλῳὰμ καὶ ἡ πέτρα πηγάζουσα, Σολομῶντος ἡ στοὰ τὴν χάριν σου, τὰ Ἰορδάνεια νάματα, καὶ ἡ πηγὴ Σαμαρείτιδος.

ὁ α΄ χορὸς, Δόξα Πατρὶ...Σταγόνες σου Κόρῃ Παρθένε, αἱ τῆς Πηγῆς καὶ νεκρὸν ἀνεζώωσαν, ὑπὲρ λόγον τὸ πραχθέν καὶ ἔννοιαν! τὰ σὰ γὰρ πάντα πάναγνε, λόγον νικᾷ τὸν ἀνθρώπινον.

ὁ β΄ χορὸς, Καὶ νῦν... Τὰ πάθη μου Κόρῃ ἰάσαις, τῆς αἰμορροίας πηγὴν ἡ ξηράνασα, καὶ τὸ ρίγος, τῆς φλογὸς τὴν ἄναψιν, καὶ ἐκτικὴν διάθεσιν, οὖρων δεσμὰ καὶ γαστρορροῖαν.

Καταβασία, ὁ α΄χορὸς, Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ὁ β΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος. **ὁ α΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη... **ὁ β΄ χορὸς**, Χριστὸς ἀνέστη...

ὁ α΄ χορὸς, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοὺς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις, *Ὅτι ἡγίασται...*

ὡδὴ ς΄, ὁ β΄ χορὸς, ὁ εἰρμὸς , Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

ὁ α΄ χορὸς, Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,...

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σῶτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρί, συνανέστησας, παγγενὴ τὸν Ἀδὰμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου. ***Τῆς Θεοτόκου, ὁ β΄ χορὸς, Στίχ.*** Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ λόγοι τοῦ λόγου ὡς ὄντως πηγὴν, ἀνυμνοῦσί σε Ἀγνή, τῆς σοφίας βυθὸν γάρ, ὡς ὑπὲρ λόγον γεννᾶς, τὸν κρεμάσαντα, ἐν αἰθέρι τὰς ροάς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδωρ.

ὁ α΄χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπήλθες τὴν τῶν κλιμάκων φοράν, ἀπειλοῦσαν συντριβὴν, τοὺς ἐκέισε ζωγράφους, ᾧ παναγία Πηγῇ, διασώσασα, καὶ λαὸν ὑπὸ σεισμοῦ, πεπτωκότος τοῦ δόμου.

ὁ β΄ χορὸς, Δόξα Πατρὶ...Τὰς μήτρας ἀγόνους στεिरῶσει τὸ πρὶν, διαλύεις ἐμφανῶς, τῆς Πηγῆς σου τῷ ρεῖθρῳ, ὡς τέξασα σὺ παρθενεύ

συνεισφέρουσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῇ πηγῇ σου ταῦτα.

Χαίρε πηγὴ, ἁρμονῆς ἀλλήκτου, χαίρε ῥοή, καλλονῆς ἀρρήτου. Χαίρε, νοσημάτων παντοίων κατάλυσις, χαίρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις. Χαίρε ρεῖθρον διεδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστούς, χαίρε ὕδωρ χαριέστατον τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαίρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον, χαίρε κρᾶμα καρδίας, ἀμβροσίαν προῤῥέον.

Χαίρε κρατῆρ τοῦ μάννα ζωήρρυτε, χαίρε λουτῆρ καὶ νέκταρ θεόρρρευστε.

Χαίρε, πορθμὸν ἀσθενείας δεικνύσα, χαίρε, φλογμὸν ἀρρώστίας σβεννύσα.

Χαίρε ὕδωρ σωτήριον.

Σ υ ν α ξ ἰ ὶ ο ν.....Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν καὶ θεομήτορος, τῆς Ζωηφόρου Πηγῆς, ἔτι δὲ καὶ μνεῖαν ποιούμεθα τῶν ἐν τούτῳ τελεσθέντων ὑπερφυῶν θαυμάτων παρὰ τῆς Θεομήτορος.
Στίχοι, Μάννα Σιλωάμ, καὶ Στοὰν Σολομῶντος. Πηγὴν Κόρη σὴν ἐμφανῶς πᾶς τις βλέπει. Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβεΐαις, Χριστε ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὧλῳ τῷ κόσμῳ· Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.
(Ἀναγινώσκεται ἐκ τρίτου)

Ἄναστὰς ὁ Ἰησοὺς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.
(Ἀναγινώσκεται ἐκ τρίτου)

ὥδῃ Ζ', ὁ α΄ χορὸς, ὁ εἰρμὸς

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον, ὄν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστῇ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν Ἄιδου τὴν καθαίρεισιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νῦξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἑγέρσεως οὐσα προάγγελος, ἐν ᾗ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ α΄ χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑδρεύσασθε νοσοῦντες ἰάματα, ἡ πάναγνος ῥέει γάρ, θείας ἐκ πηγῆς, τὸν γλυकाσμὸν τὸν ἀληθῇ, τὸν χειμάρρουν τρυφῆς ὄντως βλύζουσα, διὸ καὶ πίστει κρουνούς, τοὺς ἀφθόνους ἀρυσώμεθα σύμπαντες.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ξενίζει τοὺς ἀκούοντας Δέσποινα, τὰ ξένα σου τέρατα, πάντας τοὺς πιστούς, τοὺς γὰρ ἀλάλους καὶ κωφούς, ὡς εὐλάλους δεικνύει τὸ ὕδωρ σου, τοὺς πάσχοντάς τε δεινῶς θεραπεύει, καὶ ἴασιν χαρίζεται.

ὁ α΄ χορὸς. Δόξα Πατρί...Ἀνάγεις ἐκ καμίνου τῶν θλίψεων, δροσίζουσα νάμασι, ξένης ἐκ Πηγῆς, τοὺς προσιόντάς σοι Σεμνή, φαγεδαίνης λυτροῦται γὰρ ἄνθρωπος, καὶ λώβης, τὸν δὲ λειπρόν θεραπεύεις καὶ ἄνθρακας κατέσβεσας.

ὁ β΄ χορὸς. Καὶ νῦν...Νεάνιδες καὶ κόραι τὴν Δέσποιναν καὶ σύμπαντες ἄνθρωποι, πίστει ἐκ ψυχῆς ἀνευφημήσωμεν λαμπρῶς, διατρήσεις γὰρ ἡλων, ὑέλωπας, καὶ ἔλκη τὰ πονηρὰ καὶ ὀγκώσεις, καὶ παράλυτον ἰάσατο.

Καταβασία, ὁ α΄ χορὸς, Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ὁ β΄ χορὸς. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.
ὁ α΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη...
ὁ β΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη...
ὁ α΄ χορὸς, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοὺς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἑκφώνησις, Εἴῃ τὸ κράτος...ὥδῃ ἦ', ὁ β΄ χορὸς, ὁ εἰρμὸς

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτῇ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε, ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ ἕως τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένην, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθее εἰς σὲ βεβαπίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεῖον ἡ Πηγὴ καὶ σεβάσμιον ὕδωρ, προῤῥέει σου Παρθένε, ὕδρωπικῶν γὰρ τὸ ρεῦμα, ἀναχαιτίζει σφοδρῶς, ἐπικλήσει τῇ θείᾳ τῆς χάριτος, διὸ σε τιμῶμεν, Πηγὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Πάντες τὸ σεπτὸν καὶ ζωήρῥυτον ὕδωρ, ὑμνήσωμεν προφρόνως, τῆς γὰρ δυσπνοιᾶς τὸ ρεῦμα κατὰ χώραν Ἰστά, καὶ ἐλεύθερον ποιεῖ πρὸς διέξοδον, Βαβαὶ σὼν θαυμασίων! ἀγνή Θεοκυῆτορ.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ.Εὐλογοῦμεν Πατέρα ,Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.
Ποῖον εὐφημήσει Πανύμνητε στόμα, τοῦ τόκου σου τὸ ξένον, ἀλλὰ καὶ νοὺς ὁποῖος, τῶν θαυμάτων πηγὴν περιβλέψαιτο, καὶ λόγοις κροτήσειεν, οὐκ ἔστι τῇ φύσει ἰσχύς, τὰ σὰ θαυμάζειν.

ὁ α΄ χορὸς, Καὶ νῦν... Ὅλον ἐπὶ σοὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἠφάνισται ἀθρόον, ὦ Βασιλὶς καὶ Κυρία, Βασιλέα καὶ γάρ, τὴν ἀθάνατον ζωὴν σὺ ἐπήγασας, τὸ ὕδωρ τὸ μάννα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὁ β΄ χορὸς, Καταβασία, Στίχ.Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτῇ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὁ α΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.
ὁ β΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη...
ὁ α΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη...
ὁ β΄ χορὸς, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοὺς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἑκφώνησις, Ὅτι *ἡλόγνηται...Ι. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...*

ὥδῃ θ', ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.
ὁ εἰρμὸς, Φωτίζει, φωτίζει, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.
Φωτίζει, φωτίζει, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ,...

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Χριστὸς τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ, ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.
Ἦ Θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς, μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ Ἄιδης ἐσκυλεύθη.

Ἦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ, ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου, ὁ α΄ χορὸς, Στίχ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦδάτων ἀπάντων, Κόρη ὑπέρκειται ἀγνή, τῆς Πηγῆς σου τὸ ὕδωρ, ἐμφανῶς δωρούμενον, ἀπαλλαγὴν νοσημάτων δεινῶν, καὶ ταῖς ψυχαῖς, ἅπασαν τὴν ῥώσιν, ὡς ὑπὲρ φύσιν κέόμενον.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λυτῆρα τῶν νόσων, τὸν νέον ἰδοὺ Σιλωάμ, τῆς Πηγῆς σου Παρθένε, καθορῶμεν ἅπαντες, ὅμματα γὰρ προσλαμβάνει πηρὸς, ἅπαντες δέ, ῥώσιν ἀενάως, πρὸς τῇ ζωῇ ποριζόμεθα!

ὁ α΄ χορὸς, Δόξα Πατρί...Ὑψώθη Πηγῆς σου, τὸ ὕδωρ ὑπὲρ οὐρανοῦς, καὶ τῆς γῆς τὰς ἀβύσσους, ταῖς ῥοαῖς διέδραμε, τοῦτο ἐστὶν ἀμβροσία ψυχῆς, νέκταρ πιστῶν, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, καὶ ἡ τοῦ μάννα διάδοσις.

ὁ β΄ χορὸς, Καὶ νῦν...Εὐφραίνεις Παρθένε, τὸν Ἄνακτα ὑπερφύας, ἀναβλύζουσα χάριν, ἐκ Πηγῆς ἀέναον, τούτῳ διδόουσα, κατ' ἐκθρῶν τὴν ἰσχύν, νίκας ἀεὶ, ῥώσιν καὶ εἰρήνην, καὶ αἰτημάτων ἐκπλήρωσιν.

Καταβασία, ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Ὁ ᾽Αγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή, Παρθένε χαίρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαίρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζει, φωτίζει, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ὁ β΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.
ὁ α΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη...
ὁ β΄ χορὸς, Χριστὸς ἀνέστη...

ὁ α΄ χορὸς, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοὺς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἑκφώνησις, Ὅτι *σὲ αἰνούοι...*

Ἑξαποστειλάριον αὐτόμελον, ὁ α΄ χορὸς, Ἦχος β΄

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ

καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

ὁ β΄ χορὸς, Τῆς Θεοτόκου, Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὕδατος ζώντος Δέσποινα, ἐκπλύνεις οὖν νοσήματα, ψυχῶν σωμάτων χαλεπά, ἐν τῇ προσψαύσει μόνῃ σου ὕδωρ τῆς σωτηρίας, Χριστὸν ἡ προχέουσα.

Αἶνοι (στα Μοναστήρια προσκύνησις Ευαγγελίου), ὁ α΄ χορὸς, Ἦχος πλ. β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ β΄ χορὸς, Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἦ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιοθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἦνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστεΐαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Ἦν Πατρί καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβώωμεν, Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, Ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤκῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου, καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν, διὸ σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Τῆς Θεοτόκου, Ἦχος β΄, ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Οἶκος τοῦ Ἑφραθᾶ, Ὑδωρ τὸ τῆς Πηγῆς, σωτήριοιον ὑπάρχει, πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι, προσέλθωμεν οὖν πίστει, καὶ χάριν ἀρυσώμεθα.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Φρέαρ τὸ ζωηρόν, Πηγῆς τῆς ἀθανάτου τοῖς προσιοῦσι πόθῳ, ἰάσεων παρέχει, πλημμύραν ἀνεξάντλητον.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ᾽Υψιστος.
Ῥώννυσι τὰς ψυχάς, τὸ ὕδωρ τῆς Παρθένου, οἱ τῶν παθῶν ἐν ῥύποις, προσδράμωμεν τῇ Κόρῃ, καὶ τούτους ἀποπλύνωμεν.

ὁ β΄ χορὸς. Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.
Στάμνος ἡ ἱερὰ, τὸ μάννα νῦν ἀφθόνως, πηγῆς ἐξ ἀενάου, προχέει τοῖς αἰτούσι, τὴν χρεῖαν πᾶς ἀντλήσωμεν.

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. ὁ α΄ χορὸς, Ἦχος πλ. α΄ , Στίχ. Ἀναστῆτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθῆτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτῆς, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἁγιάζον πιστούς.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,
Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε, Δέχου παρ' ἡμῶν χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἰερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

ὁ α΄ χορὸς, Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
Δι Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

ὁ β΄ χορὸς, Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Πάσχα